

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

Houdende bepalingen omtrent de verpleging van Plantage-bedienden in het Militair Hospitaal.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het gebleken is dat de verplegkosten van Plantage-bedienden in het Militair Hospitaal te Paramaribo veel komen ten laste der Koloniale Kas, hoofde dat het meerendeel derzelve buiten staat bevindt om die kosten dragen.

Overwegende dat de billijkheid medebrengt, dat de kosten van verpleging der Plantage-bedienden, komen voor rekening van de genen in wier dienst zij zich bevinden.

Den Kolonialen Raad gehoord; heeft goedgevonden en verstaan, krachtens de daartoe verleende magtiging bij Koninklijk besluit van den 23 Mei dezes No. 53, te bepalen gelijk bepaald is bij deze.

ARTIKEL 1.

De kosten vallende op de verpleging van Plantage-bedienden in het Militair Hospitaal te Paramaribo, zullen te rekenen de dagtekening dezer komen ten laste van de genen in wier dienst de beplegende bedienden zich bevinden op het oogenomen opname in het gemelde Hospitaal, met dien verstande evenwel de bedoelde kosten in geen geval over langer tijdvak dan 30 dagen aan de Eigenaren of Administrateurs van de Plantage-rekening zullen kunnen worden gebragt.

ART. 2.

Wanneer Plantage-bedienden langer dan 30 dagen in het Militair Hospitaal worden verpleegd, zullen de meerdere kosten komen voor hunne rekening, of rekening van den lande, indien het blijkt dat zij geheel onvermogen zijn.

ART. 3.

Rekeningen wegens verpleging in het Militair Hospitaal van Plantage-bedienden, zullen binnen den tijd van drie maanden na dat de lijdende in het Hospitaal zal opgenomen door de Eigenaren of Administrateurs voor rekening van gemelde Plantage-bedienden behooren te worden afgegeven; zullende bij gebreke van dien het wettelijke effect in regten worden aangezien als in materie van Landsbelastingen.

ART. 4.

De genen, welke met de administratie van het Hospitaal zijn belast, zullen zorg hebben dat de hierboven bedoelde rekeningen uiterlijk eene maand voor dat de betaling is verstreken, aan de Eigenaren of Administrateurs worden ingezonden, zulde zij bij nalatigheid, voor het bedrag der bedoelde rekeningen persoonlijk aansprakelijk zijn.

Op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gewone wijze gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd worden.

Aldus gearresteerd te Paramaribo, den 25sten Julij 1843.

B. J. ELIAS

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan Paramaribo, den 26 Julij daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris, G. S. DE VEER.

PUBLICATIE.

Houdende eenige nadere voorzieningen omtrent den Burgerlijken Stand.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal de noodzakelijkheid is gebleken, om van het overlijden van Militairen tot het Garnizoen van Suriname behorende in de registers van den Burgerlijken Stand te doen blijken, zoo mede om de geboorte, en doopregisters bij de onderscheidene Kerkgenootschappen alhier voorhanden bij den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand te doen overbrengen, dewelke bij gemis van registers van den Burgerlijken Stand vóór 1 Julij 1826, de eenige legale bewijzen zijn, om van de alhier plaats gehad hebbende geboorten te doen blijken.

Willende voorts eenige nadere voorzieningen daarstellen, omtrent het solemniseren van huwelijken in deze Kolonie.

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, krachtens de daartoe verleende magtiging bij Koninklijk besluit van den 23sten Mei dezes jaars, No. 54, te bepalen, gelijk bepaald wordt bij deze:

ARTIKEL 1.

Te rekenen van 1° Januarij 1844, zal van het overlijden van alle militaire personen aangifte worden gedaan, in voege als bepaald is bij de Publicatie van den 17den Junij 1835, (Gouvernementsblad No. 8.)

Deze aangiften zullen gedaan worden door de navolgende personen:

Wanneer het overlijden in het Militair Hospitaal te Paramaribo plaats vindt, door den Hospitaalmeester of diens plaatsvervanger;

Wanneer het overlijden buiten het Militair Hospitaal te Paramaribo of eene der omliggende posten plaats vindt, door of van wege den Plaatselijken Kommandant.

Wanneer het overlijden plaats vindt op het fort Amsterdam of op eene der overige Militaire posten, zal de aangifte schriftelijk worden gedaan door den Kommandant van gezegd fort, door den Kommandant der vleugel, waaronder zoodanige post behoort of wel bijaldien die post op zich zelf staat door den Kommandant derzelve.

ART. 2.

De schriftelijke opgaven in fine, van het vorig artikel bedoeld, zullen maandelijks ingezonden worden aan het Militair Bureau, ten einde door dezelve tusschenkomst aan den Ambtenaar van den Bur-

gerlijken Stand te Paramaribo te worden uitgereikt, met aanvulling van de censeuementen uit de Militaire stamboeken welke niet op de posten bekend zijn.

ART. 3.

De mondelinge zoowel als de schriftelijke opgaven zullen moeten bevatten:

- 1°. De voornamen, den naam en den ouderdom van den overledene, den rang welke hij bekleed heeft en het nummer van het stamboek, waarop hij bekend staat, mitsgaders de plaats, de dagtekening en het uur, waarop het overlijden heeft plaats gehad;
- 2°. De plaats van geboorte van den overledene, en de namen van zijne ouders;
- 3°. De laatste garnizoens of woonplaats van den overledene, vóór zijne aankomst alhier;
- 4°. De voornamen en den naam van den anderen echtgenoot, indien de overledene gehuwd of wel weduwnaar is geweest.

ART. 4.

Bij verzuim of nalatigheid in het doen dezer opgaven, zullen de genen die daartoe gehouden zijn, verbeuren de boeten bepaald bij art. 35 en 37 der Publicatie van 17 Junij 1835, (Gouvernementsblad No. 8.)

ART. 5.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand zal in het opmaken dezer akten van overlijden te werk gaan als in evenbedoelde Publicatie is voorgeschreven.

ART. 6.

Dadelijk na de afkondiging dezes, zullen de geboorte- en doop-registers bij de onderscheidene Kerkgenootschappen alhier voorhanden tot en met het jaar 1828, worden overgebragt en gedeponceerd bij den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand; — zullende gene uit die registers af te geven extracten geldende zijn, ten zij, afgegeven en ondertekend door evengemelden Ambtenaar, in voege als bepaald is bij Publicatie van den 17 Junij 1835.

ART. 7.

Bij weigering of nalatigheid om aan het bepaalde bij het voorgaande artikel gevolg te geven, zullen de genen onder wier berusting de bedoelde registers zijn, worden veroordeeld tot eene boete van f100 tot f500, of wel tot gevangenzitting van twee tot zes maanden, onverminderd de veroordeeling tot dadelijke overgifte derzelve registers.

ART. 8.

Het solemniseren van huwelijken, de aantekening in ondertrouw en verdere formaliteiten daarbij te observeren, zullen voortaan zijn opgedragen aan den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand.

En op dat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te Paramaribo, den 25sten Julij 1843.

B. J. ELIAS.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan Paramaribo,

den 26 Julij daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

N E D E R L A N D E N .

GRAVENHAGE, 27 Mei.

Gisteren morgen bij de hervatting der beradslagingen, bestond er nog eene laatste hoop, dat de wet op de conversie, hoezeer dan ook met eene geringe inperderheid, zou de aangenomen worden. Men rekende toen nog dat eenige der leden, die bij den aanvang der debatten tegen de wet hadden gesproken, ten slotte hunne stem bij die der voorstanders van het ontwerp zouden voegen. Toen echter, na dat de minister ter verdediging der wet het woord gevoerd had, de president der Kamer, de Heer Gevers, onverwachts zich tegen de wet verklaarde, beschouwde men zulks als de coup de grâce, en alle gedachte aan de aanneming der wet verdween schier algemeen; ook werkelijk moet de redevoering van den president menig-een der overige leden, die anders voor de wet zouden gestemd hebben, daarvoor hebben doen terugdeinzen. Kortom, de afstemming der wet, zoudra dezelve bekend werd, heeft hier onder alle klassen der bevolking eene onbeschrijflijke sensatie gemaakt; en het Handelsblad mag zich wel gelukkig schatten, dat men nimmer aan hetzelfde zal kunnen te last leggen, te hebben medegewerkt tot die gevolgen voor de toekomst, welke de verwerping der wet, zoo als door zeer velen gevreesd en voorzien wordt, voor de toekomst zal moeten te weeg brengen. Intusschen gelooft men niet, dat de Heer Rochussen, ten gevolge van deze gebeurtenis, zal aftreden. Integendeel, daar het toch gebleken is, dat de groote meerderheid der Kamer het principe eener conversie is toegedaan, verwacht men dat het ministerie met krachtige hand de aangevangen taak tot herstel van 's lands geldmiddelen weder zal opvatten en voortzetten. In bagchelijke tijdsgerichten is het, dat er moed en kracht vereischt wordt, om, aan het roer van den staat geplaatst, die middelen bij de hand te grijpen, waarvan alleen nog redding der staatshulk te verwachten is.

D U I T S C H L A N D .

BERLIN, 6 Junij.

Het Frankfurter Conversations-Blatt, behelst het volgende voorval:

Eene jonge aanzienlijke dame, weduwe van een hoogen ambtenaar, gevoelde eene hevige hietle voor een' jeugdige, talentvollen schilder en onthoud hem bij zich om haar portret te maken. Gedurende dezen arbeid, welke langen tijd duurde, liet de dame van hare gevoelens blijken; doch de kunstenaar beminde hartstogtelijk een stem, maar braaf meide en weigerde de hand der groote dame.

Eensklaps scheen zij haar hartstogt overwonnen te hebben. Er was nog slechts eene zitting noodig, om de laatste hand aan het portret te leggen. Gedurende de geheele zitting werd er geen enkel woord gewisseld. De kunstenaar, vermoeid van den arbeid, had de gewoonte een glas wijn te drinken; hij het eindigen der zitting werd hem ook ditmaal er een aangeboden, en de dame, ten opzichte van welke de schilder zich in zulk eene vreemde stelling bevond, bood het hem zelve aan.

De wijn had een geheel bijzonderen smaak, en de jongeling werd door eene ligte huivering overvallen; hij zag ook, niet zonder verwondering, dat de dame hem, terwijl hij dronk, angetig aanstaarde. Toen hij het glas geleidigd had glimlachte zij, en een hoog rood kleurde hare wangen.

Dien eigen dag werd de schilder door een ijende koorts aangetast. Zijne geliefde bruid waakte aan zijne legerstede. Verscheidene meest beruchte geneesheeren werden geroepen, doch de toestand

van den zieke verergerde van oogenblik tot oogenblik. Des anderen daags verklaarden de geneesheeren dat de lijder zinneloos was, zonder eenige oorzaak te kunnen aanwijzen.

Evenwel had de zieke eenige heldere oogenblikken; hij verzocht een doek en penseelen met zijne palet; hij hield niet op vóór dat men aan zijn verlangen voldaan had. Hij begon te schilderen. Men oordeelde over de gejaagdheid, waarmede de geneesheeren, zijne vrienden en zijne ontroostbare buruid hem zagen handelen. Was zijne hand, even als zijn geest door krankzinnigheid getroffen? Hij scheen den omtrek van een portret te maken; met eene vaste hand werkte hij voort en weldra herkende men de trekken.

De weduwe van den president von W... riefen al de aanwezigen, als uit éénen mond. En de zieke viel op de hoofdpeluw neder, terwijl hij een treurig gelach liet hooren.

Het gerucht dezer akelige gebeurtenis verspreidde zich weldra door de stad. Men deed onderzoek; zij, die hiermede belast waren, begaven zich naar mev. von W... Toen deze vernam dat de schilder krankzinnig was geworden, viel zij in onmacht op haren leuningstoel. Tot zich zelve gekomen, smolt zij in tranen weg en was als wanhopend; zij vervloekte zich zelve en haar bijgeloovig opvolgen van den raad eener zoogenaamde waarzegster, om het hart van den jeugdigen schilder te verwerven. Zij had hem in dat glas een afteeksel van verschillende bestanddeelen gegeven, hetwelk die verschrikkelijke gevolgen gehad had.

Er is een regtelijk onderzoek begonnen. Mevr. von W... wordt in haar huis van wege de justitie bewaakt; de toestand van den schilder laat weinig hoop omtrent de genezing.

G R O O T - B R I T T A N N I E .

LONDEN, 3 Junij.

De Heer D. O'Connell blijft voortdurend uit het parlement afwezig en houdt zich met de leiding van het Iersche volk tegen de vereeniging met Engeland bezig.

Hij voert al heviger en heviger taal. II. Zondag heeft hij te Mullingar tot eene vereeniging van bij 130 000 personen gesproken, zoo het schijnt, door een 300 tal R. C. geestelijken geleid. Bij die gelegenheid is o. a. gezegd, dat alle R. C. bisschoppen in Ierland, zonder onderscheid, voorstanders van de verbreking der Unie zijn. Twee hunner waren tegenwoordig. De eene, Dr. Higgins, heeft eene zeer opzettende rede gehouden: »Ik tart al de ministers van Engeland, riep hij uit, de beroering in het stift van Ardagh tegen te gaan. (Toespraken; de Heer O'Connell riep: »Hoera, de Unie verbroken!) Indien de Engelsche ministers ons het daglicht willen benemen, dat ons allen gemeen is, en ons belatten willen in het open veld zamen te komen, dan zullen wij naar onze kapellen wijken en alle ander onderwijs staken, ten einde het volk te leeren hoe het toch de Unie kan verbreken. (Toespraken.) Indien zij onze tempels bezetten, en ons volk door verpieters laten heloeren, dan zullen wij ons volk leeren hoe het zich daartegen te getragen hebbe; en indien zij ons naar het schavot brengen, om te sterven voor de zaak van ons land, dan zullen wij het aan onze opvolgers toevertrouwen onze rampen te heelen. (Hier stond de geheele vereeniging op, en verscheidene minuten lang werd de spreker met geestdrift toegejuicht.) Laten de ministers die proefneming wagen, als zij willen. (Nieuw gejuich.) Zij durven ons niet voor de zaak onzes lands te laten sterven; en omdat zij het niet durven, hebben, in spijt van alle kunstgrepen, het volk en de bisschoppen

van Ierland, de magt om de Unie te verbreken. (Luidt goedkeuring.) Ik behoeft tot het volk, en geen aristocraat op de ganschen aardbodem ben ik iets verschildigd, dan de eindeloze verachting, welke ik voor de geheele klasse koester.» (Luidt verdoovend gejuich.)

Op denzelfden toon ging de spreker voort. Zijne taal heeft hier in Engeland veel verbazing verwekt.

Een dagblad van Cork plaatst eene roeping aan de Ieren om geen gebruik van eenig Engelsche fabriekaat meer te maken, hetgeen dat aristocratisch leger zou treffen, dan dat een buitenlandsche vijand hetzelfde besprong.

O'Connell heeft ergens gezegd, dat in 1834 een einde aan de verbrekingsweging gemaakt had, in de hoop dat grieven van Ierland zouden hersteld worden; dat evenwel niet ééne grief was hersteld, en dat hij daarom tot zijn plan was wedergekeerd om Ierland deszelfs onafhankelijkheid terug te geven.

Men ziet uit dit alles tot welk eene hooge spanning op dat eiland toeneemt.

A D V E R T E N T I E N .

Aanstaande Zaterdag den 29sten des morgens ten zes uren, zal de gewone Exercitie met de BRANDSPUIT plaats vinden; zullende de Brandmeester, Onder-Brandmeesters en verdere Wachten, ten half zes present moeten aan het lokaal der Spuit, waartoe zij hooren.

Paramaribo, den 28 Julij 1845.

De Opperbrandmeester
H. G. ROUX.

Onder dankbetuiging aan de Heer Gevers wordt hiermede ter hunner kennis gebragt, dat tot heden voor de oprichting van het Protestantisch Wees- en Opleidings-Gesticht op Curaçao, is ontvangen:

Door Ds. C. M. MOES, van H. R. van I. C. F. f 10. en van N. N. f 15. Totaal f 50.

Voorts verklaren de beide ondergeteekenden zich bij voortdurend gaarne bereid tot de ontvangst der bijdragen, welke zich vleijen, dat hunne welgezinde landgenooten tot bovengemeld liefdadig einde, nog zullen willen afzonderen.

A. ROELOFSZ v. D. C. M. MOES.
Predikant bij de Ev.
Luth. Gemeente.

Paramaribo, den 24 Julij 1845.

(21222) Het PAKHUIS van Ondergeteekenden, is verplaatst in HUIS aan den Waterkant, laatst woonde geweest door de Heeren B. MAC DONALD & Co.

Paramaribo, den 27 Julij 1845.
HUIDEKOPER & Co.

(18578) Kapt. A. GROOT, voerende het Nederlandsch Schip J... zal den 15den der aanstaande maand Augustus, zijn terug reis naar Amsterdam aannemen.

Paramaribo, den 27 Julij 1845.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 26sten dezer, de Nd. Am. Buik Kapt. N. H. Davis, naar Boston; lading vaten Malassie.